

Ангел і осел. 3 віршами про вогонь і воду

КУПИТИ

Про книгу

Роман «Ангел і осел. З віршами про вогонь і воду» — це багат шарова історія мандрів і повертань, пам'яті й творчості, глибоких сенсів і символів. Тут приватне переплітається з історичним, а час і простір — Бучач, Єрусалим — стають тлом для мультикультурності, притчевості й інтелектуальних рефлексій.

Письменник Віктор Прейснер живе на околиці Рівнегеда, у тихій мальовничій місцині. Роман про євангельські часи, над яким він працює уже кілька років, має стати знаковим у його творчості. Перед Віктором Прейснером на робочому столі — фігурки ангела та осла, колись він їх купив у Єрусалимі. Ці самі фігурки потім він зможе віднайти у будинку, який поруйнує буревій. Але якою буде доля його роману?

1. Рівергед

Три роки тому Віктор Прейснер придбав в околицях Рівергеда двоповерховий дім, декорований зеленими віконницями. Від заїзду до будинку підступали високі сосни, довге гілля яких лягало на гонтове покриття даху. Саме ті сосни, коли оглядав посілість, і схилили до остаточного рішення.

Перші дні утіхи після прискіпливого обходу змінилися клопотами — будинок потребував ремонту, бо частина гонту прогнила. З дерев'яним гаражем була своя заморока: довелося повикидати звідти мотлох, який залишили попередні господарі. Бічна гаражна стіна потребувала заміни, бо там вивірки з єнотами, шастаючи, попрогризли струхлявілі дошки.

«Гараж, — вирішив він, — зачекає до весни».

З тильної сторони, на розсохлій веранді зі слідами облущеної фарби, стояли два плетені крісла, а на галявині — столик.

Біля будинку, при дорозі, на перекривленому стояку бовваніла поштова скринька. Невдовзі, після його переїзду, туди почали надходити пропозиції з адвокатський контор і позичкових відділень банків, з будівельних компаній, від постачальників електрики та газу. Кожен щось пропонував. До усієї цієї паперової навали додалася ще й переадресована кореспонденція з бруклінського Проспект-парку — попереднього місця замешкання.

Нагадав про себе та, зрештою, про вічне місцевий рівергедівський цвинтар, пропонуючи вигідно купити місце. Відповідь погребникам Віктор відклав до кращих часів, бо клопотів і без того назбиралося чимало.

Найперше потрібно було встановити інтернет і замінити опалення. Після кількох настирливих дзвінків до компанії Verizon нарешті наприкінці тижня прибув, не забарився, спеціаліст — молодий хлопець. Протягнув дроти — й інтернет запрацював.

Зі зміною системи опалення було складніше: дім — старий, з 1923 року, опалювався соляркою. Необхідно було переробляти все, щоби встановити сучасну чавунну піч з металевією трубою.

За пів милі від Прейснеровго дому виднілася червона дерев'яна стодола. Колись у ній зберігали збіжжя та фураж, а теперішні власники, обгородивши, облаштували там загін для десятка коней.

Коли Прейснер уперше проїжджатиме мимо, то побачить, що табунець перетримують для туристів. На зовнішній стіні стодоли була прикріплена реклама з цінниками та висіло кілька шкіряних сідел із хомутами. На подвір'ї красувався допотопний трактор поміж трьох старих вантажівок, що вгрузли колесами у ґрунт. Коні іржали й терлися мокрими мордами об дерев'яну загорожу. Неподалік від загону, за оранжєвим гарбузовим полем, пахкотіли два тракторці, переоруючи кукурудзяну стерню.

Він опустить у автівці шибку і вдихне запрілий запах оранки.

Приблизно через місяць після переїзду Прейснер освоївся: довідався про шлях до найближчої продуктової крамниці та залізничної станції Лонг-Айленд Рейл Роуд, звідки, у разі потреби, упродовж двох годин можна дістатися до Нью-Йорка.

Нове життя розпочалося зі знайомства з сусідкою

Пеггі Гріффін. Згодом — із ловцем устриць Кларком Робертсоном та його дружиною Ніколетт.

Пеггі поставилася до Віктора приязно. Щойно побачивши його на оборі, здалека помахала рукою й запросила в гості. Їй було за вісімдесят. Худорлява, жилава, одне слово — шкіра й кості. Вона мешкала через дорогу — в будинку навпроти. Як згодом дізнається Віктор, міс Гріффін ціле життя пропрацювала офіціанткою в ресторанчику біля залізничної станції. Дітей у неї не було, а про своїх чоловіків зайвого не ляпала. Заміж виходила тричі, щоразу невдало.

Тепер увесь свій час та любов віддавала котам і старому лабрадору
Александрю.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ